

Образац 4 – Извештај Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације

Универзитет у Београду
Студентски трг 1
Београд
3. 3. 2025.

Већу за Студије при Универзитету Историја и филозофија природних наука и технологије

Предмет: Извештај Комисије за оцену научне заснованости и теме докторске дисертације Марије Докић

На основу одлуке седнице Већа за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду, одржане 18.11.2024. именовани смо за чланове Комисије за оцену научне заснованости теме докторске дисертације под насловом „Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури” и испуњености услова кандидата Марије Докић и предложених ментора проф. др Слободана Перовића и проф. др. Ненада Николића. На основу материјала приложеног уз пријаву кандидата, Комисија подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ И ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА КАНДИДАТА И МЕНТОРА

1. Биографија кандидата

Марија (Светислав) Докић, године 2013. завршила је студије Српског језика и књижевности, а 2015. студије Филозофије на Филозофском факултету у Новом Саду. Године 2015. завршила је мастер Компаративне књижевности са теоријом књижевности, а 2017. мастер Филозофије. Године 2020. уписала је докторске студије Универзитета у Београду, а 2021. одбранила је дисертацију под називом *Естетицизам Лазе Костића* на одсеку за *Интердисциплинарне студије друштвено- хуманистичких наука* на Филозофском факултету у Новом Саду. Од 2018. године до 2021. године била је ангажована као истраживач на пројекту *Језици и културе у времену и простору* на истоименом факултету. Аутор је радова међу којима су и *Загонетка као мисаона судбина Павића и Ничеа* (Славистика, 2019. године), *Шилерово разумевање културе* (Језици и културе у времену и простору, 2019), *Уметност као огледало идеје* (Језици и културе у времену и простору, 2020), *The Riddle as a thought-induced Fate of Pavić and Nietzsche* (Where our Languages and Cultures Meet and Mix, 2021), *(Бe)смртна судбина полубога* (Doomsday, 2020), *Симетрија и хармонија као антагонистичке појаве и основно начело Лазе Костића* (Језици и културе у времену и простору 2022), и учествовала је на бројним међународним научним скуповима.

2. Библиографија кандидата M14

1. Марија Докић (2019), Шилерово разумевање културе, *Језици и културе у времену и простору* VIII/2, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-

- 6065-543 (ФФ), COBISS.SR-ID 331205639, UDK 7.01: Schiller F, стр. 359–368.
2. Марија Докић (2020), Уметност као огледало идеје, *Језици и културе у времену и простору 9*, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-615-7, UDK 111.852 PLATON, стр. 87–97.
 3. Marija Dokić (2021), The Riddle as a Thought-Induced Fate of Pavić and Nietzsche, *Where Our Languages and Cultures Meet and Mix: A View from Serbia* (Selected Papers from the Research Project Languages and Cultures in Time and Space (2011–2019): Electronic Edition), editors: Snežana Gudurić and Tvrtko Prčić, Faculty of Philosophy Novi Sad, ISBN 978-86-6065-640-9, COBISS.SR-ID 33991177, p. 53–64.
 4. Марија Докић (2020), (Бе)смртна судбина полубога, *Doomsday Смрт*, ФИЛУМ Крагујевац, ISBN 978-86-80796-67-3, 821.14'02-13.09 Homeros, стр. 225–237.
 5. Марија Докић (2022), Симетрија и хармонија као антагонистичке појаве и основно начело Лазе Костића, *Језици и културе у времену и простору 10*, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-719-2, UDK 7.013:821.163.41-1 Kostić L, стр. 107- 117.

M51

1. Марија Докић (2019), Загонетка као мисаона судбина Павића и Ничеа, *Славистика*. Књ. XXIII, св. 1, Славистичко друштво Србије, Филолошки факултет Универзитета у Београду, ISSN 1450- 5061, COBISS.SR-ID 130380039, <https://doi.org/10.18485/slavistika.2019.23.1.22>, стр. 284–294.

M70

1. Марија Докић (2021), *Естетичизам Лазе Костића* (докторска дисертација), Филозофски факултет у Новом Саду, UDK 821.163.41.09 Kostić L.(043.3) 821.163.41:111.852(043.3).

M45

1. Marija Dokić (2024), Transcendence of the Idea of Historical Consciousness from Culture of Remembrance to the Reflection of National Consciousness and Identity, *History and Cultural Memory*, Institute for Political Studies, Belgrade, ISBN 978-86-7419-396-9

M13

1. Марија Докић (2024), *Укриштај, симетрија, (с)мисао*, Институт за политичке студије, Београд, ISBN 978-86-7419-394-5.

2.2. Конференције и скупови

M34

1. Марија Докић (2018), Анализа дискурса као место сусрета лингвистике текста и
2. филозофије обичног језика, *Језици и културе у времену и простору 8*. Сажеци, 17. новембар 2018, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-480-1, стр. 29.
3. Марија Докић (2019), Платонова естетика, *Језици и културе у времену и простору*

4. Сажеци. 16. новембар 2019, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-553-2, стр. 22–23.
5. Марија Докић (2021), Симетрија и хармонија као антагонистичке појаве и основно начело Лазе Костића, Језици и културе у времену и простору 10, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-640-9, стр. 42.
6. Марија Докић (2023), Костићево разумевање стваралаштва као одраза херојске свести, *Зборник резимеа 13. научног скупа са међународним учешћем Наука и настава данас*, Универзитет у источном Сарајеву, Педагошки факултет у Бијелини, ISBN 978-99938-55-81-1, стр. 22.
7. Марија Докић (2023), Хармонија као *fatum ultimum* Миланковића и Костића, *Језици и културе у времену и простору 11*, Филозофски факултет у Новом Саду, ISBN 978-86-6065-779-6, стр. 33.

2. Предмет и циљеви докторске дисертације:

Предмет докторске дисертације је мисао Лазе Костића, коју је он видео као обликовану кроз испољавање хармоније, аутентичне силе стварности, где је хармонија уједно и први и последњи принцип под којим је све обједињено у оквирима постојеће реалности. Кроз синтезу и укрштај два кључна одређења, симетрије као тезе, и хармоније, као антитезе, долази се до свестранијих и целисходнијих образаца стварности из визуре Лазе Костића. Циљ ове дисертације је позиционирање Костићеве мисли у српској науци и култури, у светлу разјашњења појма хармоније у његовом раду, нарочито анализа идеје хармоније као испољавања историје кроз време (где хармонија и историја улазе у симбиозу као јединствени појам). Циљ дисертације је да се објасни зашто је принцип хармоније најважнији принцип испољавања стварности за Лазу Костића, као и одакле потиче значај разумевања овог принципа у оквиру испреплетеног научног и културног стваралаштва епохе којој је припадао. Испитивање како се Костићево схватање начела укрштаја као основе лепоте у свету испољило у његовим песмама кроз размак који постоји између теорије и њеног практичног остварења у пољу књижевности може бити упућујуће и за потенцијални досег Костићеве теоријске мисли на другим културним и научним пољима.

3. Хипотезе истраживања

Основна хипотеза истраживања је да је кључни аспект Костићеве мисли његово виђење хармоније као базичне силе која обликује стварност према начелу „укрштаја“ који се одиграва на равни симетрије и хармоније. Кандидаткиња у том сплету препознаје испољавање духовног елемента кроз историју, као и обликовање историјских токова истим елементом као врховним устројством космоса. Као основно средство за испољавање духовног садржаја кроз историјске токове, препозната је антагонистична сила хармоније, тј. симетрија, која сада наступа као пандан хармонији. Разрада хипотезе састоји се, прво, у опису свих појединачних етапа тог испољавања које Костић наводи, обликованих разумевањем хармонијског испољавања свести, који се најбоље могу испитати на Костићевим песмама у којима је укрштај присутан и као тема и као начин њиховог остваривања (пре свега *Међу јавом и мед сном*, *Певачка 'имна Јовану Дамаскину* и

Спомен на Руварца), као и испољавања историје и целокупног космоса кроз базичне елементе хармонијског. И друго, у идентификовању утицаја тадашње епохе за које је карактеристично, још од раног периода романтизма, преплитање научних и културних образаца у разумевању природе и човека. „Хармонија је сасвим особита појава основног начела укрштаја, или, укрштај у одређеном, центрипеталном виду, склопљен крст“ (Костић 2015: 61), а хармонија и симетрија су за Костића основни образац света, „почевши од постанка неких кристала до најузвишенијих производа човечијег духа, до узоритих дела уметности и песништва (ibid: 63)“, због чега треба да буду испитани у широком опсегу од његових уметничких дела до научних идеја.

4. План и структура рада

Дисертација ће бити подељена на неколико кључних тематских области:

1. Хармонија као основно начело у мисли Лазе Костића и његових савременика.
2. Хармонија као појам, схваћен као духовна сила која обликује стварност у Костићевој мисли.
3. Утицај културне и научне епохе на Костићеву мисао у вези односа симетрије и хармоније, као и његов утицај на следбенике и разумевање симетрија и хармонија у њиховој мисли и модерној науци (као и где можемо препознати утицај Лазе Костића у овим сегментима).

5. Библиографски подаци значајни за докторску дисертацију

- Creller, A (Ed.). (2015). *Conflict and Harmony in Comparative Philosophy*. UK: Cambridge Scholars Publishing.
- Mclean, G. (1994). *Tradition, Harmony and Trascendence*. USA: The Council for Research and Values in Philosophy.
 - Russel, D. A. & Konstan, D. (Eds.). (2005). *Heraclitus: Homeric Problems* (No. 14). Society of Biblical Lit.
 - Schoenberg, A. (1969). *Structural Functions of Harmony*. London: Ernest Benn Limited.
 - Атанасијевић, К. (2006). *Српски мислиоци*. Београд: Плато.
 - Бергсон, А. (1932). *Стваралачка еволуција*. Београд: Космос.
 - Дилс, Х. (1983). *Предсократовци*. Загреб: Напријед.
 - Ђаја, И. (1931). *Трагом живота и науке*. Београд: Г. Кон.
 - Ђаја, И. (1933). *Од живота до цивилизације*. Београд: Г. Кон.
 - Живковић, Д. (1985). *Поезија Лазе Костића*. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
 - Живковић, Д. (1991). *Лаза Костић – Песник XX века*. Сомбор: Народна библиотека Карло Бијелички
 - Живковић, Д. (1994). *Европски оквири српске књижевности*. Београд: Просвета.
 - Зорић, П. (1976). *Песма и смрт*. Београд: Слово љубве.
 - Зуровац, М. (2016). *Идеја естетике*. Београд: Службени гласник.
 - Јеремић, Д. М. (1989). *Естетика код Срба*. Београд: Српска академија наука и уметности.

- Кнежевић, Б. (1972). Човек и историја. Нови Сад; Београд: Матица српска.
- Кнежевић, Б. (2007). Принципи историје. Београд: Радио Телевизија Србије.
- Кнежевић, Б. (2021). Мисли. Београд: Порталибрис.
- Константиновић, Р. (1983). Биће и језик. Београд: Просвета.
- Косановић, Ј. (1997). Лаза Костић и естетика романтизма. Београд: Задужбина „Андрејевић“.
- Костић, Л. (1880). Основа лепоте у свету: с особитим обзиром на српске народне песме. Нови Сад: Српска народна задружна штампарија.
- Костић, Л. (1935). Песме и мисли о поезији. Београд: Луча.
- Костић, Л. (1951). Песме и драме. Београд: Ново поколење.
- Костић, Л. (1962). Одабрана дела. Нови Сад: Матица српска.
- Костић, Л. (1965). Огледи. Београд: Нолит.
- Костић, Л. (1968). Плетисанке. Београд: Просвета.
- Костић, Л. (1972). Одабрана дела I. Нови Сад: Штампарско предузеће „Будућност“.
- Костић, Л. (1972). Одабрана дела II. Нови Сад: Штампарско предузеће „Будућност“.
- Костић, Л. (1984). Књига о Змају. Београд: Просвета.
- Костић, Л. (1988). Из мога живота. Београд: Нолит.
- Костић, Л. (1999). Изабране песме. Београд: Завод за уџбенике и наставна средства.
- Костић, Л. (2003). Santa Maria della salute. Београд: Interpress
- Костић, Л. (2015) Основно начело. Сомбор: Градска библиотека Карло Бијелички.
- Костић, Л. (2005). Међу јавом и мед сном. Београд: Политика.
- Кујунџић, М. (1866). Свет хармоније. Београд: Државна штампарија.
- Лало, Ш. (1966). Основи естетике. Београд: Култура.
- Лесковац, М. (1978). О Лази Костићу. Београд: Нолит.
- Лукач, Ђ. (1980). Особеност естетског. Београд: Нолит.
- Ниче, Ф. (2001). Рођење трагедије. Београд: Дерета.
- Ниче, Ф. (2005). Књига о филозофу. Београд: Дерета.
- Петровић, А. (2005). Аналогија и ентропија. Филозофија природе и хармоније Лазе Костића и Косте Стојановића. Нови Сад: Матица српска.
- Петровић, С. (2010). Лаза Костић. Нови Сад: Академска књига.
- Платон (2000). Гозба. Београд: БИГЗ.
- Платон. (1957). Држава. Београд: Култура.
- Платон. (1987). Дијалози. Београд: Графос.
- Платон. (1988). О језику и сазнању. Београд: Рад.
- Платон. (1996). Федар или о лепоти. Београд: Народна књига- алфа.
- Платон. (2000). Кратил. Београд: Плато.
- Платон. (2002). Дела. Београд: Дерета.
- Платон. (2004). Закони. Београд: Дерета.
- Ранковић, М. (1973). Компаративна естетика. Београд: Уметничка академија.
- Савић, М. (2010). Лаза Костић. Београд: Службени гласник.
- Стојановић, К. (1911). Говори и расправе. Београд: Г. Кон.
- Стојановић, К. (1922). Расправе и чланци из науке и филозофије. Београд: Напредак.
- Стојковић, А. (2019). Кандор или откривање египатских тајни. Аристид и Наталија. Београд: Службени гласник.
- Тимченко, Н. (2008). Мисао, реч, судбина. Београд: Алтера.

- Узелац, М. (1995). Космологија уметности. Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада.
- Флашар, М. (1968). Хеленство Лазе Костића. Београд: БИГЗ.
- Хартман, Н. (1968). Естетика. Београд: Култура.
- Хегел, Г. В. Ф. (1986). Естетика. Београд: БИГЗ.
- Хегел, Г. В. Ф. (1991). Дијалектика. Београд: Дерета.
- Хегел, Г. В. Ф. (2005). Феноменологија духа. Београд: Дерета.
- Хегел, Г. В. Ф. (2006). Филозофија историје. Београд: Федон.
- Хераклит. (1954). О природи. Београд: Култура.
- Хомер. (1990). Илијада. Београд: Просвета.
- Шилер, Ф. (2008). Познији филозофско- естетички списи. Сремски Карловци: Издавачка књижарница Зорана Стојановића.
- Шопенхауер, А. (2016). Метафизика лепог. Београд: Партенон.

6. Методе које ће се користити у дисертацији:

Кандидаткиња наводи да ће у истраживању користити следеће методе: поетичку, компаративну, аналитичку, синтетичку, аналитичко-синтетичку и историјску. Кроз поетичку, историјску и компаративну анализу уочава се појам у његовој естетској примени, шири развој појма и поређење са различитим српским и другим мислиоцима који су додатно обележили мисао Лазе Костића, а аналитичко-синтетичка је посебно важна код проучавања самих појмова симетрије и хармоније.

7. Мултидисциплинарност теме:

Кандидаткиња ће у своме истраживању приступити проучавању везе идеје хармоније код Лазе Костића са историјом математике и релевантим развојем идеја у физици те епохе, анализирајући релевантне паралеле.

Као што сам Лаза Костић неколико пута у своме делу „Основно начело“ наглашава, математичари су кроз историју користили принципе хармоније да би описали природне феномене и развили математичке теорије, ослањајући се на ове концепте. Основни пример је Питагорина теорема, која открива фундаменталну везу између бројева и геометрије, и где је сам Питагора, како то Костић у *Основном начелу* препознаје, користио математичке принципе да објасни облике у геометрији, илуструјући потрагу за разумевањем и балансом – карактеристике које описују концепт хармоније саме по себи. У Костићевој филозофији симетрија и хармонија се на крају синтетишу у виши ниво разумевања, где се супротне силе коначно измирују такозваним укрштајем и његовим постојањем као одговором на тињајући антагонизам супротстављених тенденција. Питагорина откриће теореме можемо посматрати као пример или микрокосмичку илустрацију овог процеса, где је присутно спајање различитих елемената, да би се формирала јединствена целина.

Даља анализа указује на нераскидиви елемент динамике у процесу који занима Костића, јер хармонија није само новооткривен баланс супротстављених страна, већ и динамички процес у коме контрадикције проналазе јединство. Претпоставке савремене *теорије хаоса* у математичкој физици рефлектује овај аспект, где се привидно неорганизовани и хаотични системи препознају као вођени скривеном хармонијом међу супротстављеним силама, које синергијски „руководе“ хаосом. Идеје које су претходиле формулисању теорије су биле

присутне, а Лаза Костић је следећи их, кроз своја размишљања о симетрији и хармонији, које је посматрао и уочавао у сваком аспекту стварности, од постанка космоса до наоко простог пера птице које често описује, указујући на своју идеју теорије укрштаја, нужне по њему и за разумевање еволутивних аспеката природе и Дарвинове теорије.

Бројне су друге аналогije из природних наука, у теоријама које су настајале у епохи Костићевог стваралаштва које треба поближе анализирати. Костићев јединствени дијалектички процес – *симетрија*, *хармонија* и *укрштај* у коме се супротстављене силе стапају у виши ниво разумевања и помирења антагонизама, ефективно илуструје хармонију унутар постојања неслоге и супротности као инхерентне физичком свету. Овакве идеје су постале не само прихватљиве него и нужне у науци Костићевог периода стваралаштва. На пример, дуална природа таласа и честице у квантној механици. Суперпозиција, у квантној физици, илуструје овај пример као стање у коме више супротстављених сила коегзистира истовремено. У неколико претходних деценија, теорија мултиверзума, такође претпоставља идеје које корелирају са идејама Костића, претпостављајући могућност постојања више и чак неопазиве стварности, где свака од њих има свој сопствени скуп закона и хармонија.

Идеје врло сличне Костићевим биле су водиља целокупној традицији романтизма у британској и немачкој науци и култури у првим деценијама 19. века. Укрштај, у овом контексту, указује на дијалектички процес који води ка вишем разумевању саме егзистенције, указујући на Костићеву идеју водиљу, где је поларитет као такав, онај који неизоставно води ка расту и еволуцији. Претходно, међутим, у Костићевим песмама из шездесетих година 19. века базираним на укрштајима – *Међу јавом и мед сном*, *Певачка 'имна Јовану Дамаскину* – захваљујући метафоричкој природи поетског исказа препознаје се смисао не само мање изричит него и другачији у односу на теорију, што је најизразитије у песми дубоке романтичарске ироније *Спомен на Руварца* у којој је укрштај, експлицитно призван на завршетку песме, избачен из равнотеже. Зато се касније формулисање теорије може схватити и као израз потребе за превазилажењем несавршености човекове егзистенције. Уочљиви размак између смисла песама и Костићеве филозофске мисли значајан је за разумевање ограничења Костићеве теорије не само када је реч о њеној примени на тумачење поезије него и у питањима разумевања историјске стварности и физичког света.

Такође, концепт јединства, ултимативно остварен кроз супротстављене аспекте, можемо пронаћи у бројним филозофским традицијама које су се ослањале на ову идеју, али можда један од најизразитијих примера јесте пример Хераклитовог разумевања космоса, који је за Лазу Костић и био примарна инспирација, и кога и он сам неретко спомиње у своме делу.

Хармонија као основно начело стварности, присутна је и код других бројних имена српске научне сцене, као принцип који их је водио у њиховом разумевању света, те је први део дисертације посвећен разумевању Костићеве идеје из визууре његовог „настављања низа“ у проучавању хармоније као идеје водиље иза помаљања и разумевања стварности, те ће бити присутна екстензивна поређења са именима као што су Коста Стојановић, Иван Ђаја, Милан Кујунџић Абердар, а једно од централних места заузима поређење Лазе Костића са Божидаром Кнежевићем, кроз њихов заједнички приступ разумевању хармоније као базичне силе иза историјског процеса, а где границе између саме историје и хармоније постају одјек идеје укрштаја, која се испољава кроз време. Хармонија постаје ултимативна еманација те идеја, а укрштај одраз и огледало историјског делања и

разоткривања хармоније кроз време. Сам концепт хармоније, као што видимо, дубоко је укореван у српској научној свести, и није нешто што је инспирисало само Лазу Костића, већ трансформисало и утицало на начин виђења космоса и стварности у читавом разумевању и научној свести српске научне сцене 19. века, где повезаност њихових теорија одзвања у једном кохерентном јединству, једнако као што је то јединство супротних тенденција постигнуто у теорији Лазе Костића, у целини разумевања *укриштаја* и хармоније која ка њему води. Кандидаткиња ће истражити и додатно позиционирати и Костићев номинализам, заокружујући тиме вишеструкост идеје Лазе Костића која може бити препозната на свим нивоима проучавања и испољавања стварности, јер је и сама његова теорија у суштини таква – вишезначна и мултидисциплинарна.

8. Очекивани научни допринос дисертације

Кандидаткиња наводи као допринос позиционирање хармоније као основне Костићеве идеје филозофског постулата испољавања стварности, који се надовезује на мисао претходника, чиме ће се додатно расветлити и њихов утицај, како на самог Костића, тако и на деловање епохе. Допринос је и у уочавању елемената који обједињују хармонију као основну јединицу испољавања стварности из идејног постулата Лазе Костића, који је видео хармонију као антагонистичну симетрију, али и делатну силу испољавања историје кроз време, о чему кандидаткиња детаљно говори, и чиме ће Костићева мисао добити вредносије место на српској културној и филозофској сцени, а уједно се додатно позиционирати и принцип хармоније, као један од водећих мисаоних увида 19. века. Као допринос ове дисертације, такође, кандидаткиња наводи, јесте и осврт ка прошлости и идејама које су претходиле Костићу, као и како је он и на који начин својим делом обликовао принцип хармоније кроз свој јединствени допринос, и утицао на наредне генерације мислиоца, али и где његову мисао можемо учити у модерној научној мисли данас, што је опсежно описано у оквиру доприноса мултидисциплинарности саме теме.

9. Подаци о менторима:

Име и презиме: **проф. др Слободан Перовић**

Звање: редовни професор, Одељење за филозофију, Филозофски факултет

Списак радова који квалификују ментора:

1. Perović, S., & Ćirković, M. (2024). A speculative turn in science and philosophy of science. *Metaphilosophy*, 55(3), 351-364. M23 (AHCI lista)
2. Tadić, J. M., Korenić, A., & Perović, S. (2024). Symmetry and Historicity in the Game of Life: Modifying Rules to Simulate Evolutionary Dynamics. *Symmetry*, 16(8), 1024. M22 (Kobson)
3. Perovic, S., & Cirkovic, M. M. (2024). *The Cosmic Microwave Background*. Cambridge University Press. M11
4. Perović, S. (2023). Prebiotic decluttering: the thermodynamic tail-wind to asymmetric autocatalysis. *International Journal of Astrobiology*, 22(1), 15-32. M23 (Kobson)
5. Perović, S. (2021). Observation, Experiment, and Scientific Practice. *International Studies in the Philosophy of Science*, 34(1), 1-20. M23 (AHCI)
6. Perovic, S. (2021). From data to quanta: Niels Bohr's vision of physics. In *From Data to Quanta*. University of Chicago Press. M11

7. Korenić, A., Perović, S., Ćirković, M. M., & Miquel, P. A. (2020). Symmetry breaking and functional incompleteness in biological systems. *Progress in biophysics and molecular biology*, 150, 1-12. M21 (Kobson)

Име и презиме: **проф. др Ненад Николић**

Звање: редовни професор, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, Филолошки факултет

Списак радова који квалификују ментора:

1. „Романтичарска иронија као плес над понором: Спомен на Руварца Лазе Костића“, у: *Поезија и поетичка начела Лазе Костића: зборник радова*, Институт за књижевност и уметност – Дучићеве вечери поезије, Београд – Требиње, 2024; стр. 217–233.
2. *Бранко, романтичарски песник* (Коло CXIV, књига 765); Београд: Српска књижевна задруга, 2022.
3. *Идентитет српске књижевности: Прича о књижевноисторијској идеји*; Београд: Српска књижевна задруга – Партенон, 2019.
4. „О савршеној метапоетичности [Међу јавом и мед сном Лазе Костића]“, у: *Тумачења тумачења*; Београд: Neopress design&print, 2017, стр. 91–130.
5. *Проблеми савремене књижевне историје: Критичка пролегомена за обнову националних књижевности и њихових историја*; Нови Сад: Академска књига, 2015.

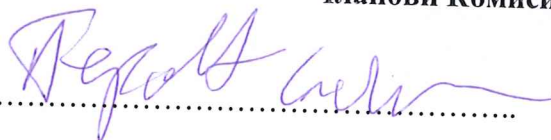
10. Комисијски предлог и закључак:

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације под насловом „Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури“ испуњености услова кандидата Марије Докић и предложених ментора проф. др Слободана Перовића и проф. др Ненада Николића, размотрила је пријаву и поднета документа. Комисија сматра да мултидисциплинарно тумачење, посебно у контексту проучавања Костићевог виђења и значаја хармоније на српској научној сцени, представља важан допринос историји и филозофији, као и историји развоја појма хармоније и целине разматрања идејне суштине појма и хармонијског обликовања стварности.

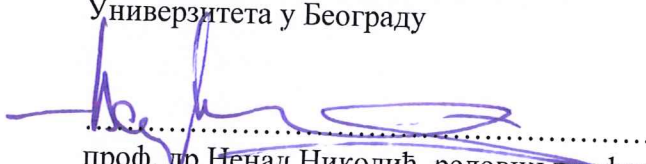
Комисија, такође, сматра да кандидаткиња **Марија Докић** испуњава све законске услове за израду докторске дисертације. Комисија је једногласно установила да предложени ментори проф. др Слободан Перовић и проф. др Ненад Николић испуњавају све услове предвиђене законом. Након увида у приложену документацију Комисија овим Извештајем закључује да су испуњени сви прописани захтеви и да су кандидат и тема подобни за израду наведене докторске дисертације. Стога чланови Комисије предлажу да се прихвати тема „Допринос мисли Лазе Костића историји идеје хармоније у српској науци и култури“ за израду докторске дисертације кандидата Марије Докић под менторством проф. др Слободана Перовића и проф. др Ненада Николића.

У Београду,
3. 3. 2025.

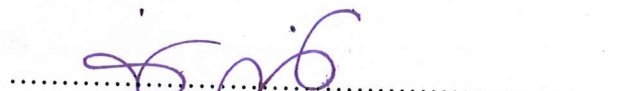
Чланови Комисије:

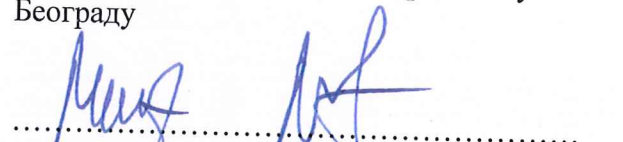
проф. др Слободан Перовић, редовни
професор, Филозофски факултет
Универзитета у Београду

проф. др Ненад Николић, редовни професор,
Филолошки факултет Универзитета у
Београду

проф. др Милан Попадић, редовни професор,
Филозофски факултет Универзитета у
Београду

проф. др Милан Алексић, редовни професор,
Филолошки факултет Универзитета у
Београду

проф. др. Предраг Милосављевић, доцент,
Факултет за образовање учитеља и васпитача